

MONOKULUS (2) *sb m*

monokulus *a. monokul.*

N pl m(o)n(o)kuli (2).

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn, Linde brak.

*Jednooka istota zmyślona przez starożytnych bajaran [monoculus – jednooki Mącz 230c; jednooki – monoculus Cn] (2) : Monokuli/ ludzie z wielkimi nogami tak iż się wżytok zafłoni od fłóńcá ftopą. Wiele inych dziwow álbo wyrodkow od ludzi ná fwiecie/ zwłaszcza w Afryce/ Indiey/ á Scytiey *BielKron* 8v.*

*W połączeniu szeregowym (1): płodził się [Adam]/nápifáli [w Talmucie]/ ze zwierzęty: s tąd że się dziwow morfkich y leśnych nápłodziło ná fwiecie/ ktore są podobne nieiák człowiekowi: iáko Małpy/ Koczkodani/ mnifzy morfcy/ Centary/ Monokuli/ Arpigie/ Wielonodzy/ y ine rozmaíte/ kthorych dofyć ná ziemi y w wodzie. *BielKron* 462v.*

AKtt